

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/5/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911206674
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5911206674.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľov: 1/ U. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. D. č. XX, XXX XX, G. D., okres E., štátny občan SR, a 2/ V. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. D. č. XX, XXX XX G. D., okres E., štátna občianka SR, obidvoch právne zastúpených advokátskou kanceláriou FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom M. Pišúta č. 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti odporcovi: U. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. D. č. XXX, XXX XX G. D., okres E., štátny občan SR, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom Radlinského č. 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47238429, v konaní o zaplatenie sumy 50.000,-eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľom 1/ a 2/ ako solidárnym veriteľom sumu 50.000,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 50.000,-eur od 27.10.2011 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 02.11.2011 v znení doplnenia tunajšiemu súdu doručeného dňa 15.02.2012 sa navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhali, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ ako solidárnym veriteľom sumu 50.000,-eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 27.10.2011 až do zaplatenia, a súčasne im nahradil trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovatelia návrh na začatie konania odôvodnili tým, že v dôsledku určitých rodinných okolností splatili za odporcu jeho záväzok voči záložnému veriteľovi Ing. U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. Y. č. XXXX/XX, E. tak, že dňa 26.07.2011 vložili v Z. V., a.s., pobočke E. priamo na účet záložného veriteľa sumu 66.000,-eur, čím bola uspokojená pohľadávka záložného veriteľa, ktorá bola zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam v tom čase vo vlastníctve odporcu, a ktoré sú zapísané na LV č. XXXX vedenom Správou katastra E. (pozn. v súčasnosti Okresným úradom E., katastrálny odbor) pre k.ú. G. D.. Vzhľadom na to, že týmto spôsobom bola pohľadávka záložného veriteľa uspokojená, záložný veriteľ (ihneď po tomto uspokojení jeho pohľadávky) podal na príslušný katastrálny úrad návrh na výmaz záložného práva. Navrhovatelia 1/ a 2/ poukázali na to, že oni takýmto spôsobom splatili záväzok odporcu voči záložnému veriteľovi a sami nemali žiadny dôvod na poskytnutie akéhokoľvek plnenia záložnému veriteľovi. Títo ihneď po vklade uvedených peňažných prostriedkov na účet záložného veriteľa dňa 26.07.2011 uzavreli s odporcom zmluvu o pôžičke, aby si tak zabezpečili vrátenie aspoň časti peňažných prostriedkov vo výške 50.000,-eur zo strany odporcu. Na základe uvedeného sa domáhali, zaplatenia žalovanej sumy buď titulom vrátenia pôžičky, resp. titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 454 Občianskeho zákonníka.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9C/5/2012-192 zo dňa 16.07.2012 prvostupňový súd návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovel. Na podklade odvolania odporcu voči predmetnému rozsudku Krajský súd v Žiline ako odvolací súd uznesením č.k. 7Co/366/2012-243 zo dňa 13.11.2013 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia poukázal na to, že v konaní nebola preukázaná existencia dohody medzi odporcom, navrhovateľmi a Ing. X. o tom, že miestom plnenia pôžičky, ktorú poskytnú navrhovatelia odporcovi, bude práve účet Ing. X.. Naopak, v konaní bolo predložené písomné potvrdenie opatrené podpismi navrhovateľov 1/ a 2/ o tom, že im Ing. X. vložené finančné prostriedky vrátil (č.l. 88 spisu), pričom k tejto okolnosti bol Ing. X. aj vypočutý a vrátenie týchto finančných prostriedkov potvrdil. Keďže prvostupňový súd túto právne významnú okolnosť opomenul a bližšie sa ňou nezaoberal, bolo podľa názoru odvolacieho súdu potrebné túto okolnosť zohľadniť a vyhodnotiť v kontexte ostatných vykonaných dôkazov pre posúdenie dôvodnosti nároku navrhovateľov na vrátenie finančnej sumy vo vzťahu k odporcovi (konkrétne navrhovatelia tvrdili poskytnutie pôžičky odporcovi uhradením finančných prostriedkov na účet Ing. X., následne opatrili svojím podpisom písomné prehlásenie o vrátení týchto finančných prostriedkov Ing. X., pričom sám Ing. X. vo svojej výpovedi uviedol, že nechcel prijať tieto finančné prostriedky priamo od navrhovateľov a "vrátil" im ich prostredníctvom U. E.). Odvolací súd v rámci odôvodnenia predmetného uznesenia ďalej poukázal na to, že zmluva o pôžičke je tradične hodnotená za zmluvu reálnu, a teda k jej uzavretiu nedochádza len na základe dohody zmluvných strán (účinným prijatím návrhu a uzatvorením zmluvy), ale až skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Z hypotézy normy uvedenej v ustanovení § 657 Občianskeho zákonníka, ktorá vymedzuje obsah povinnosti tvrdenia a dôkaznú povinnosť veriteľa vyplýva, že v spore o vrátení požičanej čiastky majú navrhovatelia ako veritelia bremeno tvrdenia, že s odporcom ako dlžníkom uzavreli zmluvu o pôžičke, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdali, a že dlžník požičané peniaze riadne a včas nevrátil. Na základe uvedeného bremena tvrdenia potom pre veriteľov - navrhovateľov vyplýva dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie, že zmluva o pôžičke bola uzavretá, a že na jej základe odovzdali odporcovi finančné prostriedky. S poukazom na uvedené bolo potrebné, aby sa prvostupňový súd zaoberal posúdením, či napriek tvrdeniu odporcu, podporenému aj listinnými dôkazmi, ako aj výsluchom svedka Ing. X., že finančné prostriedky zo zmluvy o pôžičke, ktoré mali byť poskytnuté odporcovi uhradením na účet Ing. X., boli vrátené navrhovateľom, skutočne došlo k poskytnutiu týchto finančných prostriedkov odporcovi, a preto bolo rozhodnutie prvostupňového súdu aj bez vyjasnenia tejto skutočnosti predčasné. V zmysle uvedených záverov odvolacieho súdu bol daný prvostupňovému súdu pokyn na doplnenie dokazovania týkajúceho sa spôsobu odovzdania finančných prostriedkov navrhovateľmi odporcovi, resp. ich vrátenia Ing. X..

Na pojednávaní zo dňa 10.02.2014, a to po otvorení pojednávania, navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu zmenili/rozšírili svoj návrh čo do skutkového vymedzenia uplatneného nároku s príslušenstvom, keď uviedli, že ešte pred uzavretím zmluvy o pôžičke zo dňa 26.07.2011 došlo medzi navrhovateľom 1/ a odporcom k uzavretiu inej zmluvy o pôžičke na sumu 50.000,-eur, a to dňa 22.07.2011 s tým, že podpis odporcu na predmetnej zmluve bol overený dňa 25.07.2011. K uzavretiu predmetnej zmluvy došlo z dôvodu, že odporca potreboval finančné prostriedky za účelom výmazu záložného práva na jeho nehnuteľnosti. Navrhovatelia potom uzatvorili s odporcom novú zmluvu o pôžičke, ktorá bola od počiatku súčasťou súdneho spisu, a je datovaná dňom 26.07.2011, a to okrem iného aj z dôvodu, že na pôvodnej zmluve o pôžičke zo dňa 22.07.2011 absentuje medzi veriteľmi navrhovateľka 2/, a keďže aj ona bola veriteľom, tak v novej zmluve už bola ako veriteľ uvedená aj ona. Na základe uvedeného z hľadiska právnej istoty preto rozšírili návrh na začatie konania a popri pôvodných právnych a skutkových dôvodoch (t.j. zmluve o pôžičke zo dňa 26.07.2011, prípadne bezdôvodnom obohatení) sa navrhovatelia domáhali zaplatenia žalovanej sumy aj titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 25.07.2011. V súlade s predmetným návrhom na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania prvostupňový súd uznesením č.k. 9C/5/2012-258 zo dňa 14.02.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.02.2014, pripustil zmenu návrhu na začatie konania.

Súd okrem už vykonaných dôkazov v pôvodnom prvostupňovom konaní (t.j. výsluchov účastníkov konania, listinami založenými v súdnom spise, výsluchmi svedkov RNDr. R. D., Ing. U. X., U. E., P. U. a R. P. a R. L.) vykonal dokazovanie opätovným výsluchom účastníkov konania a svedkov U. E. a Ing. U. X., a súčasne aj výsluchom ďalších svedkov, a to P. V. a P. D., ako aj oboznámením sa s ďalšími listinnými dôkazmi, a to okrem iného aj originálom zmluvy o pôžičke zo dňa 25.07.2011 uzatvorenej medzi navrhovateľom 1/ a odporcom, originálom zmlúv o pôžičke zo dňa 10.02.2010 a zo dňa 07.04.2010 uzatvorených medzi U. E. a Ing. X., pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

dňa 25.07.2011 (pozn. predmetná zmluva je datovaná dňom 22.07.2011, avšak odporca predmetnú zmluvu na Meste Ružomberok podpísal až dňa 25.07.2011) uzatvoril navrhovateľ 1/ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka písomnú zmluvu o pôžičke, v ktorej v čl. 1 ods. 1 a 2 je uvedené, že navrhovateľ 1/ požičiava odporcovi finančnú sumu 50.000,-eur s tým, že odporca ako dlžník sa zaväzuje túto sumu vrátiť navrhovateľovi 1/ ako veriteľovi jednorazovo v hotovosti najneskôr do 22.10.2011. Následne dňa 26.07.2011 vložili navrhovatelia sumu 66.000,-eur na účet Ing. U. X., pričom ako dôvod vkladu predmetnej hotovosti na účet menovaného bolo uvedené "výmaz.zálož.pr.M.D.". V konaní bolo preukázané, že vklad predmetnej sumy na účet Ing. X. bol realizovaný za účelom uspokojenia dlhu U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XXXX/XX, E., ktorý mu vznikol titulom pôžičiek, poskytnutých mu zo strany Ing. U. X. na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.02.2010 vo výške 39.000,-eur a na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 07.04.2010 vo výške 40.800,-eur, keď uvedené pohľadávky boli zabezpečené záložnými právami zriadenými na základe zmlúv o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 10.02.2010 a zo dňa 07.04.2010 (predmetom zálohu boli nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností vedenom niekdajšou Správou katastra Ružomberok pre obec a k.ú. G. D. na LV č. XXXX), a to z dôvodu výmazu predmetných záložných práv k vyššie špecifikovaným nehnuteľnostiam v tom čase vo vlastníctve odporcu.

Medzi účastníkmi konania bolo sporné, na základe akého právneho titulu bola predmetná suma vo výške 66.000,-eur zo strany navrhovateľov vložená na účet Ing. X..

Navrhovatelia v konaní zhodne tvrdili, že predmetné finančné prostriedky, a to konkrétne časť finančných prostriedkov vo výške 61.000,-eur (medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že sumu 5.000,-eur si požičal samotný odporca od p. Pelacha, aby tak bola zozbieraná kompletná suma zodpovedajúca výške pôžičky, ktorú mal U. E. voči Ing. X., a ktorá bola zabezpečená záložnými právami na nehnuteľnostiach vo vlastníctve odporcu) požičali odporcovi s tým, že odporca im sumu 50.000,-eur vráti a suma 11.000,-eur bude započítaná na dlhy ich dcéry R. L., ktoré mala voči odporcovi a jeho rodine. Deň pred vložením predmetnej sumy vo výške 66.000,-eur na účet Ing. X. uzatvoril navrhovateľ 1/ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka vyššie špecifikovanú zmluvu o pôžičke (t.j. zmluva o pôžičke zo dňa 25.07.2011), v ktorej je deklarované, že touto zmluvou požičiava navrhovateľ 1/ odporcovi finančnú sumu 50.000,-eur s tým, že odporca sa zaväzuje túto sumu vrátiť navrhovateľovi jednorazovo v hotovosti, najneskôr do 22.10.2011. Dňa 26.07.2011 vychádzajúc z tvrdení navrhovateľov, ktoré odporca v konaní nespochybňoval, vložili navrhovatelia sumu 66.000,-eur na účet Ing. X.. Následne po vložení predmetnej hotovosti na účet Ing. X. uzatvorili navrhovatelia 1/ a 2/ v právnom postavení veriteľov s odporcom v právnom postavení dlžníka zmluvu o pôžičke datovanú dňom 26.07.2011. Podľa tvrdení navrhovateľov oni uzatvorili v poradí druhú zmluvu o pôžičke iba z toho dôvodu, že na prvej zmluve o pôžičke, t.j. na zmluve, ktorú podpísal odporca dňa 25.07.2011, bol uvedený ako veriteľ iba navrhovateľ 1/ a nebola tam uvedená navrhovateľka 2/ ako ďalší veriteľ, keď oni sa vzhľadom k zdravotným problémom navrhovateľa 1/ rozhodli, že uzatvoria novú písomnú zmluvu o pôžičke, kde už bude uvedená ako veriteľ popri navrhovateľovi 1/ aj navrhovateľka 2/, čo aj nasledujúceho dňa, t.j. dňa 26.07.2011 učinili (pozn. odporca ako dôvod spísania novej zmluvy o pôžičke uviedol okrem už dôvodu uvádzaného navrhovateľmi aj to, že zo zmluvy o pôžičke datovanej dňom 22.07.2011 vyplýva, že navrhovateľ 1/ mu predmetnú sumu vo výške 50.000,-eur požičiava, keď táto zmluva o pôžičke mala byť z jeho strany odovzdaná navrhovateľovi 1/ spôsobom "z ruky do ruky" oproti odovzdaniu sumy 50.000,-eur, avšak vzhľadom na to, že k uvedenému odovzdaniu nedošlo a navrhovatelia sa rozhodli zmeniť predmetnú zmluvu, tak táto zmluva mala byť zničená, čo sa však v rozpore s dohodnutým postupom neurobilo). Podľa tvrdení navrhovateľov, oni odporcovi poskytnutím pôžičky chceli pomôcť, aby neprišiel o dom, ktorý bol zaťažený záložnými právami zabezpečujúcimi pôžičku U. E. voči Ing. X.. V tomto smere sa súd zaoberal samotnou úrovňou vzťahu navrhovateľov a odporcu (t.j. či ich vzájomný vzťah bol na takej kvalitatívnej úrovni, že by boli navrhovatelia ochotní odporcovi takýmto spôsobom pomôcť), pričom z výpovedí navrhovateľov, ako aj odporcu vyplynulo, že odporca mal pred týmito udalosťami dlhšie trvajúci vzťah s dcérou navrhovateľov, ktorý bol krátko pred tým ukončený, pričom navyše podľa výpovede syna navrhovateľov bol odporca jeho blízkym priateľom od detstva (pozn. navrhovateľka sa expresívne vyjadrila, že odporca bol u navrhovateľov od mala "varený pečený"). Z výpovedí navrhovateľov učiných v pôvodnom prvostupňovom konaní vyplynulo, že oni síce reálne predmetné peniaze neodovzdali do rúk odporcu, ale ich vložili priamo na účet Ing. X., nakoľko odporca od nich tieto peniaze prevziať nechcel, ale ich výslovne požiadal, aby tieto peniaze vložili priamo na účet Ing. X.. Vo svojich výpovediach učiných po zrušení veci odvolacím súdom však zmenili svoje

výpovede tak, že tvrdili, že k reálnemu odovzdaniu predmetnej pôžičky došlo už dňa 25.07.2011, keď vo večerných hodinách sa k nim domov dostavil odporca, na čo oni položili zozbieraných 61.000,-eur na stôl a vyzvali odporcu, aby si predmetné peniaze prevzal. Odporca si peniaze prepočítal a následne im mal povedať, že keďže je večer a bál sa, že by mohol o tieto peniaze nejakým spôsobom prísť, tak že im ich odovzdáva do úschovy. Odporcu k tomuto malo viesť to, že navrhovateľ 1/ je bývalý policajt, a preto boli peniaze u navrhovateľov vo väčšom bezpečí, s tým, že na druhý deň im oznámil, kde majú predmetné peniaze vložiť.

Naproti tomu z tvrdení odporcu vyplynulo, že sumu 61.000,-eur mu navrhovatelia neposkytli titulom pôžičky, ale vložením tejto sumy na účet Ing. X. navrhovatelia iba vracali dlh, ktorý mala ich dcéra R. L. voči U. E., a to titulom zmlúv o pôžičkách, konkrétne dvoch pôžičiek, každej poskytnutej dcére navrhovateľov vo výške 33.000,-eur, pričom U. E. si predmetné finančné prostriedky za účelom ich požičania dcére navrhovateľov požičal od Ing. X.. Z jeho tvrdení podporených viacerými listinnými dôkazmi (okrem iného listinné dôkazy na č.l. 150 až 152 spisu) vyplynulo, že dcéra navrhovateľov R. L. bola účastníka pri viacerých finančných transakciách a mala dlhy. Z tvrdení odporcu súčasne vyplynulo, že on uzavrel s navrhovateľmi písomnú zmluvu o pôžičke znejúcu na 50.000,-eur iba z toho dôvodu, že túto sumu chcel použiť na úhradu dlhov, ktoré mala dcéra navrhovateľov popri dlhu voči U. E. aj voči príslušníkom rodiny odporcu, a to jeho matke a sestre (po zrušení veci odvolacím súdom vo svojej výpovedi odporca špecifikoval, že R. L. mala dlh voči jeho sestre vo výške 20.000,-eur, voči jeho matke vo výške 4.000,-eur, taktiež, že on si požičal v prospech R. L. od p. P. 5.000,-eur a súčasne odkúpil od p. P. pohľadávku vo výške 15.500,-eur, ktorú mal p. P. taktiež voči dcére navrhovateľov a súčasne z tejto pôžičky chcel vrátiť aj dlh, ktorý mala dcéra navrhovateľov voči p. E. vo výške 4.000,-eur). Pokiaľ ide o sumu 5.000,-eur, ktorú si odporca požičal za účelom vrátenia dlhu dcéry navrhovateľov U. E., a ktorá bola na tento účel aj použitá, tak vrátenia tejto sumy sa doposiaľ nedomáhal, avšak má v úmysle sa vrátenia tejto sumy domáhať. Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke zo dňa 26.07.2011, ktorá bola súdu predložená už v pôvodnom prvostupňovom konaní, na základe tejto zmluvy mu nikdy nebola reálne poskytnutá pôžička zo strany navrhovateľov vo výške 50.000,-eur a aj zo samotnej zmluvy vyplýva iba záväzok navrhovateľov požičať peniaze odporcovi v uvedenej výške. Z uvedeného dôvodu jemu na základe predmetnej zmluvy nevznikla povinnosť vrátiť navrhovateľom predmetnú sumu. Pokiaľ ide o zmluvu o pôžičke datovanú dňom 22.07.2011, na ktorej je osvedčený podpis odporcu zo dňa 25.07.2011, tak na základe tejto zmluvy mu taktiež nebola poskytnutá zo strany navrhovateľov žiadna pôžička a k podpísaniu predmetnej zmluvy z jeho strany došlo tak, že potom, ako predmetnú zmluvu vypracovala dcéra navrhovateľov R. L., táto mu bola zo strany navrhovateľov predložená a následne ju on podpísal a dal si na predmetnej zmluve overiť podpis s tým, že medzi ním a navrhovateľmi bola dohoda, že keď oni mu reálne odovzdajú sumu 50.000,-eur, tak on im odovzdá podpísanú predmetnú zmluvu o pôžičke, a to spôsobom "z ruky do ruky". Keďže predmetná zmluva o pôžičke neobsahovala záväzok požičať finančnú sumu a taktiež na nej nebola uvedená navrhovateľka 2/ v postavení veriteľa, bola táto zmluva následne prepracovaná s tým, že zo strany navrhovateľa 1/ bola vyhotovená nová zmluva o pôžičke, kde už boli tieto vady odstránené. Odporca preto na túto pôvodnú zmluvu o pôžičke datovanú dňom 22.07.2011 už nereflektoval, nakoľko bola nahradená nasledujúcou zmluvou uzatvorenou dňa 26.07.2011. Pokiaľ ide o vloženie sumy 66.000,-eur na účet Ing. X., z výpovede odporcu, ako aj svedka U. E. vyplynulo, že pokiaľ sa U. E. krátko pred vložením predmetných finančných prostriedkov na účet Ing. X. pred pobočkou Z. V., a.s. v Ružomberku domáhal, aby priamo jemu navrhovatelia vrátili pôžičku, ktorú poskytol ich dcére R. L., títo to odmietli a vložili sumu 66.000,-eur priamo na účet Ing. X..

Na základe zisteného skutkového stavu veci, súd vyhodnotiac každý z vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že navrhovatelia na základe písomnej zmluvy o pôžičke datovanej dňa 22.07.2011 podpísanej odporcom dňa 25.07.2011 v znení zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 26.07.2011 spoločne a nerozdielne požičali odporcovi sumu 50.000,-eur, keď z výpovedí tak navrhovateľov, ako aj odporcov vyplynulo, že oni uzatvorili s odporcom zmluvu o pôžičke datovanú dňom 22.07.2011 podpísanú odporcom dňa 25.07.2011 a následne z dôvodu, že na zmluve o pôžičke datovanej dňom 22.07.2011 nebola uvedená v postavení veriteľa aj navrhovateľka 2/ (navrhovatelia zhodne uvádzali, že absencia tohto údaju bol hlavným dôvodom, pre ktorý došlo k vypracovaniu a podpísaniu zmluvy o pôžičke datovanej dňom 26.07.2011, pričom odporca uvádzal, že popri tomto dôvode, ďalším dôvodom bolo to, že v pôvodnej zmluve o pôžičke nebola uvedená správna formulácia týkajúca sa záväzku požičať predmetnú sumu peňazí, keď v pôvodnej zmluve je uvedené, že touto zmluvou požičiava veriteľ dlžníkovi finančnú sumu atď. a v zmluve zo dňa 26.07.2011 je už správne uvedený záväzok navrhovateľov poskytnúť odporcovi pôžičku), z takto deklarovanych prejavov vôle

účastníkov konania, ktorí sú laikmi, možno jednoznačne vyvodiť prejav ich vôle iba "upraviť" pôvodný záväzok založený zmluvou o pôžičke zo dňa 25.07.2011, keď platné právo v § 516 Občianskeho zákonníka takýto prejav vôle definuje ako kumulatívnu nováciu. Iba na doplnenie súd zdôrazňuje, že obidve tieto zmluvy sa týkali požičania tej istej sumy peňazí. Navyše samotný navrhovateľ 1/ vo svojej výpovedi uviedol, že zaplataenia žalovanej sumy sa domáha na základe obidvoch zmlúv o pôžičke. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje aj na závery právnej vedy, podľa ktorých ak nebol zmluvou nepochybne ukončený doposiaľ trvajúci záväzkový právny vzťah účastníkov, možno o tejto ich dohode uvažovať iba ako o zmene ich doterajších práv a povinností, teda len ako o zmene obsahu ich pôvodného záväzkového právneho vzťahu. V pochybnostiach platí, že pôvodný záväzok nezanikol, teda, že ide o dohodu podľa § 516. (bližšie viď Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občianský zákoník II. § 460-880. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2008, 1389-1390 s.).

Ani po zrušení veci odvolacím súdom neboli na základe ďalšieho dokazovania preukázané také skutočnosti, ktoré by zmenili východiská, ktoré súd aj v rámci pôvodného prvostupňového konania viedli k záveru, že navrhovatelia vkladali sumu 66.000,-eur na účet Ing. X. na základe pokynu odporcu, a teda dňa 26.07.2011 o 08.47 hod. nespochybniteľne prejavili vôľu plniť titulom vyššie uvedených zmlúv o pôžičkách svoj záväzok vyplývajúci z uvedených zmlúv spočívajúci v povinnosti požičať sumu 50.000,-eur odporcovi. V tejto súvislosti súd považoval za vierohodné tvrdenia navrhovateľov, podľa ktorých oni za účelom výmazu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve odporcu si od svojich známych a rodiny zabezpečili sumu 61.000,-eur, čo okrem iného vyplynulo aj z výpovede svedka P. U., od ktorého si navrhovatelia požičali sumu 33.000,-eur. Svedok vo svojej výpovedi okrem iného poukázal aj na to, že pri tom, ako poskytol pôžičku navrhovateľom, bol prítomný aj odporca, ktorý mu mal počas predmetného stretnutia povedať, že on predmetné peniaze potrebuje v súvislosti s odblokovaním nehnuteľností, nakoľko môže prísť o dom, a preto musí vrátiť predmetné peniaze. Súčasne mu mal odporca povedať to, že on peniaze vráti tak, že jeho sestra vlastní byt v Bratislave, ktorý predá a následne túto pôžičku vráti a sestre prepíše za to polovicu domu. Obdobné skutočnosti vyplynuli aj z výpovede svedka P. V., od ktorého si navrhovatelia na dvakrát (najprv 10.000,-eur a následne 6.000,-eur) požičali celkovo sumu 16.000,-eur, pričom mu uviedli, že sa jedná o peniaze pre odporcu. O tomto on sa mal dozvedieť s odstupom jedného alebo dvoch týždňov. Menovaný sa pri poskytnutí pôžičky s navrhovateľmi dohodol, že oni mu vrátia pôžičku do 3 mesiacov od poskytnutia pôžičky, pričom oni mu bližšie neuviedli prečo sa dohodli na vrátení pôžičky práve v tejto lehote (pozn. uvedené tri mesiace zodpovedajú lehote, v ktorej mala byť pôžička zo strany odporcu navrhovateľom vrátená). Navrhovatelia mu však v lehote pôžičku nevrátili, a tak on čakal aj po uplynutí tejto lehoty a skontaktoval sa s nimi niekedy koncom roku 2011, kedy mu oni ako dôvod, prečo nevrátili pôžičku uviedli, že im odporca nevrátil peniaze, a preto mu nemôžu vrátiť túto pôžičku. V čase poskytnutia pôžičky on nemal vedomosť o žiadnych dlhoch dcéry navrhovateľov. O tomto sa on dozvedel buď týždeň predtým, alebo týždeň potom, ako ho v novembri roku 2011 kontaktoval odporca, keď odporca prišiel za ním domov a pýtal sa ho, či si u neho p. L. požičiavala nejaké peniaze, pričom o dlhoch dcéry navrhovateľov sa dozvedel od nejakej pani, ktorá ho navštívila u neho doma. Pokiaľ navrhovatelia vložili na účet Ing. X. zo svojich peňazí sumu 61.000,-eur, pričom od odporcu sa domáhajú zaplataenia pôžičky iba vo výške 50.000,-eur, súdu vzhľadom na to, že krátko pred uvedenými udalosťami odporca žil s dcérou navrhovateľov v partnerskom vzťahu, a to do dňa 06.07.2011, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo (a to tak z výpovede RNDr. R. D., ako aj z uznesenia ORPZ Ružomberok ČVS: ORP-58/OEK-RK-2012 zo dňa 14.03.2012), že dcéra navrhovateľov R. L. mala v tom čase viacero dlhov, dospel k záveru, že tvrdenie navrhovateľov o tom, že z poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 61.000,-eur bola suma 11.000,-eur vložená na účet Ing. X. za účelom vysporiadania záväzkov ich dcéry, ktoré jej vznikli voči odporcovi za trvania ich partnerského vzťahu, sa javí ako logické a pravdivé. Navyše uvedené bolo podporené aj listinným dôkazom predloženým navrhovateľkou 2/, t.j. zoznamom položiek napísaným odporcom (viď prílohou obálka na č.l. 287 spisu), ktorého autenticitu odporca nespochybnil (medzi účastníkmi bol sporný dôvod spísania predmetného zoznamu, keď navrhovateľka 2/ tvrdila, že predmetný zoznam je prehľadom položiek spísaným odporcom, ktoré platila dcéra navrhovateľov odporcovi za trvania ich vzťahu spísaným pri zúčtovaní vzájomných nárokov medzi nimi a odporca tvrdil, že predmetný zoznam nemá nič spoločné so zmluvou o pôžičke a tento si napísal sám pre seba, a že predmetný zoznam mu zobrala dcéra navrhovateľov zo stola u neho doma). Pokiaľ potom odporca tvrdil, že suma 66.000,-eur pozostávajúca z finančných prostriedkov zabezpečených navrhovateľmi vo výške 61.000,-eur a zo sumy 5.000,-eur, ktorú zabezpečil samotný odporca, sa týkala úhrady dlhu, ktorý mala mať dcéra navrhovateľov voči U. E., nemá nič spoločné s písomnou zmluvou o pôžičke z toho istého dňa, znejúcou na sumu 50.000,-eur (ktorú mal odporca s navrhovateľmi uzatvoriť z toho dôvodu, aby z požičaných peňazí mohol splatiť dlhy, ktoré mala ich dcéra vo vzťahu k jeho rodinným príslušníkom a

známym), súd vyhodnotil predmetné tvrdenie ako nevierohodné. Nepresvedčivosť tohto tvrdenia vyplýva zo samotnej skutočnosti, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že odporca mal vedomosť o tom, že rodičia nemajú predmetné finančné prostriedky k dispozícii, a tieto si požičiavajú od svojich známych a rodiny (konkrétne bol prítomný pri preberaní sumy vo výške 33.000,-eur, ktorú si navrhovateľ 1/ požičal od svedka P. U.? odporca, ako aj sestra odporcu sa pravidelne informovali o tom, koľko finančných prostriedkov sa navrhovateľom podarilo zabezpečiť), čo jednoznačne vyplýva aj zo samotnej skutočnosti, že keď sa navrhovateľom nepodarilo zabezpečiť celú požadovanú sumu, t.j. sumu 66.000,-eur, ale iba sumu 61.000,-eur, odporca si sumu 5.000,-eur požičal od p. P.. V intenciách uvedeného potom nelogicky a neracionálne vyznieva tvrdenie odporcu, že on zmluvy o pôžičke zo dňa 25.07.2011, resp. 26.07.2011 uzatvoril s navrhovateľmi za účelom požičania ďalších finančných prostriedkov vo výške 50.000,-eur nad rámec už bezprostredne predtým vložených finančných prostriedkov vo výške 61.000,-eur na účet Ing. X., keď odporca v uvedenom čase mal preukázateľne vedomosť o tom, že navrhovatelia iba s problémami zohľadnili sumu 61.000,-eur. V tomto smere predmetné tvrdenie odporcu nepresvedčivo vyznieva aj vo vzťahu k samotným navrhovateľom, ktorí by sa podľa predmetného tvrdenia mali pri existencii dlhov, ktoré im vznikli pri zabezpečení sumy 61.000,-eur, týmito právnymi úkonmi zaviazat' na poskytnutie ďalšej pôžičky odporcovi, a to v pomerne krátkom čase, keďže odporca im mal pôžičku vrátiť do 22. resp. 26.10.2011. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že navrhovatelia si v septembri 2011, a to konkrétne dňa 27.09.2011 požičali od P. P. a K. P. sumu 10.000,-eur, dňa 26.09.2011 od W. B. sumu 3.000,-eur a dňa 23.09.2011 si od Poštovej banky a.s. zobrali úver vo výške 1.000,-eur, aby vrátili pôžičku ich dcéry R. L. od Z. vo výške 6.000,-eur, vrátili pôžičku vo výške 3.000,-eur pani F., ktorá ich požiadala o predčasné vrátenie, keďže si chcela kúpiť auto a taktiež vrátili pôžičku 3.000,-eur W. M., ktorá ich požiadala o skoršie vrátenie, nakoľko zateplovala dom, pričom všetky tieto dlhy vznikli pri zháňaní predmetnej sumy 61.000,-eur. Aj v intenciách uvedeného vyznieva nepresvedčivo obrana odporcu, že si nezávisle od spornej sumy 61.000,-eur chcel od navrhovateľov požičať ďalších 50.000,-eur, ktorí objektívne takouto a ani nižšou čiastkou okrem už uvádzaných 61.000,-eur nedisponovali. Nepresvedčivo vyznieva aj samotné tvrdenie odporcu, že on predmetnú zmluvu o pôžičke uzatvoril s navrhovateľmi z toho dôvodu, že v tom čase bol stále utvrdzovaný v tom, že dcéra navrhovateľov R. L. mu vráti peniaze, a taktiež vráti peniaze, ktoré mala vrátiť jeho rodinným príslušníkom a známym, a z tohto dôvodu aj s poukazom na to, že navrhovatelia boli pre neho už lukratívnejší partneri, keď oni vlastnili nehnuteľnosti, on uzatvoril zmluvu o pôžičke priamo s navrhovateľmi, pričom podľa názoru súdu by hľadisko solventnosti, resp. "lukratívnosti" bolo rozhodné vtedy, keby si mali navrhovatelia požičať peniaze od odporcu, a nie odporca od navrhovateľov. Navyše súd nerozumie, prečo by si odporca chcel od navrhovateľov požičať sumu 50.000,-eur, aby vrátil za ich dcéru jej pôžičky, ktoré mala voči jeho rodinným príslušníkom a známym, keď navrhovatelia podľa tvrdení odporcu v ten istý deň plnili za ich dcéru dlh v časti 61.000,-eur. Z hľadiska bežného správania spĺňajúceho čo i len menšiu ako priemernú racionalitu (jednalo sa o sumu 50.000,-eur) by sa osoba v obdobnej situácii ako odporca snažila zabezpečiť vrátenie ostatných dlhov ich dcéry prostredníctvom navrhovateľov rozhodne iným spôsobom ako uzavretím zmluvy o pôžičke s navrhovateľmi (napr. pristúpením navrhovateľov k záväzkom ich dcéry) - uvedené by však platilo iba v prípade, ak by navrhovatelia predmetnými finančnými prostriedkami disponovali. Predmetné tvrdenie odporcu vyznieva nepresvedčivo aj z opačného pohľadu, t.j. v smere, že odporca si predmetné peniaze chcel požičať z dôvodu, že v tom čase bol stále dcérou navrhovateľov utvrdzovaný v tom, že ona predmetné peniaze jeho rodinným príslušníkom a známym vráti, pričom však súčasne uviedol, že už v roku 2010 sa jeho vzťah s dcérou navrhovateľov zhoršoval z dôvodu, že sa k odporcovi dostavovali rôzni ľudia, ktorí mu hovorili, že dcéra navrhovateľov má rôzne podľžnosti (napr. p. L. mu mal povedať, že dcéra navrhovateľov mu dlhuje peniaze, a že za tento dlh ručila domom odporcu, keď ho ona oklamala tým, že predmetný dom je v podstate v jej vlastníctve a je iba dočasne napísaný na neho). Pochybnosť do tvrdení odporcu vnáša aj samotná skutočnosť, že navrhovatelia mali odmietnuť (uvedené vyplynulo z výpovede U. E., ako aj samotného odporcu) odovzdať dňa 26.07.2011 sumu 66.000,-eur priamo U. E., ktorý podľa tvrdenia odporcu, U. E., ako aj Ing. X. mal byť veriteľom R. L., pričom v prípade, ak by mali úmysel vrátiť dlh svojej dcéry, tak by rozhodne predmetnú sumu odovzdali k rukám jej veriteľa, t.j. U. E., nakoľko ich dcéra R. L. (ktorá bola pri vložení predmetných finančných prostriedkov na účet Ing. X. prítomná), pri tvrdení odporcu, že predmetné pôžičky jej poskytol U. E., musela mať vedomosť s kým uzavrela údajné dve zmluvy o pôžičkách po 33.000,-eur a určite by upozornila navrhovateľov, aby nekladali predmetné finančné prostriedky na účet osoby, s ktorou nebola v žiadnom dlžnícko-veriteľskom vzťahu. V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť aj na tvrdenia Ing. X., že on pri poskytnutí pôžičiek U. E. konal výlučne s U. E. a R. L. ani odporcu vôbec ani v súčasnosti nepozná, ako aj na tvrdenie U. E., že on poskytol predmetné pôžičky priamo dcére navrhovateľov za prítomnosti odporcu. Aj z uvedeného potom vyplýva

presvedčivosť tvrdení navrhovateľov, že ich úmyslom bolo poskytnúť odporcovi pôžičku, keď predmetné finančné prostriedky potom, ako ich samotný odporca reálne odmietol prevziať, avšak dal im pokyn, aby predmetné finančné prostriedky vložili na účet Ing. X., toto aj učinili. Tieto závery v intenciách vyššie uvedeného nepriamo potvrdzuje aj samotná poznámka na potvrdenie o vklade hotovosti na účet Ing. X. v znení "výmaz.zálož.pr.m.D.", z ktorej vyplýva, že konanie navrhovateľov nesmerovalo k úhrade možného dlhu ich dcéry, ale k výmazu záložného práva spočívajúceho na nehnuteľnostiach odporcu. Nevierohodne v intenciách ďalších vykonaných dôkazov, a z toho vyplývajúcich súvislostí vyznelo aj tvrdenie sestry odporcu R. P., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi poukázala na to, že navrhovatelia sa rozhodli uhradiť dlhy svojej dcéry vo výške 61.000,-eur z toho dôvodu, že ona ich upozornila, že ak túto sumu za svoju dcéru neuhradia, tak ona bude uvedenú vec medializovať a zverejniť to aj v G. D., z ktorej pochádza navrhovateľka 2/, a tým pádom navrhovateľov zdiskredituje, čo malo byť efektívnym nástrojom pôsobiacim na navrhovateľov, aby predmetné dlhy dcéry aj uhradili. S poukazom na uvedené tvrdenie v konfrontácii s vyššie zisteným skutkovým stavom súd poukazuje na to, že menovaná svedkyňa súčasne tvrdila, že dcéra navrhovateľov mala dlh aj voči nej vo výške 20.000,-eur, pričom tento "motivačný prvok" vo vzťahu k dcére navrhovateľov už voči úhrade jej pohľadávky nedosiahol žiadany efekt (aj napriek tomu, že navrhovatelia sa mali písomnou zmluvou o pôžičke v rovnakom čase zaviazat' na požičanie sumy 50.000,-eur jej bratovi, t.j. odporcovi, ktorý tieto finančné prostriedky chcel použiť na úhradu dlhov, ktoré mala dcéra navrhovateľov voči nej a matke odporcu) a menovaná podala následne na dcéru navrhovateľov trestné oznámenie. Z hľadiska zhodnotenia vyššie uvedeného skutkového stavu súd poukazuje na to, že v uvedenej veci sú dané dve skupiny dôkazov, a to dôkazy svedčiace v prospech tvrdení navrhovateľov (t.j. tak výpovedi navrhovateľov, ako aj svedkov RNDr. R. D., P. D., P. V., P. U. a R. L. a na druhej strane výpovede odporcu, svedkov U. E., U. X. a R. P.). Súd vyššie uvedené výpovede hodnotil vo vzťahu k vyššie uvedenému skutkovému zhodnoteniu v intenciách v konaní nespochybných listinných dôkazov, a to zmlúv o pôžičke zo dňa 25.07.2011 a zo dňa 26.07.2011, ako aj potvrdenia o vklade sumy 66.000,-eur na účet Ing. X. v spoločnosti Z. V., a.s., a v konfrontácii s týmito listinnými dôkazmi, ako aj logickými závermi dospel k vyššie uvedenému zhodnoteniu skutkového stavu. Pokiaľ odporca namietal, že svedkovia, ktorý vypovedali v prospech navrhovateľov sú svedkami, ktorí majú blízky vzťah k navrhovateľom, resp. pomer k veci, súd poukazuje na to, že uvedené nemá bez za následok neperfektnosť a nepoužitelnosť takýchto dôkazov; svedkovia boli riadne poučení o následkoch krivej výpovede. Navyše ich výpovede korešpondovali z vyššie uvedenými listinnými dôkazmi vykonanými v súdnej veci.

Pokiaľ ide o posúdenie skutkového stavu potom, ako bola predmetná suma vo výške 66.000,-eur vložená na účet Ing. X., súd vychádzal z listinného dôkazu, a to potvrdenia o zaplatení datovaného dňa 26.07.2011, z ktorého jednoznačne vyplynulo, že Ing. U. X. vrátil navrhovateľom v plnom rozsahu čiastku 66.000,-eur, ktorá mu bola zo strany navrhovateľa 1/ v hotovosti vložená na účet dňa 26.07.2011 o 08.47 hod. V tomto smere navrhovatelia neuniesli dôkazné bremeno ohľadne ich tvrdenia, že im už suma 66.000,-eur nebola nikdy zo strany Ing. X. vrátená. V tejto súvislosti súd poukazuje na výpovede Ing. X. a U. E., z ktorých jednoznačne vyplynulo, že potom, ako bola predmetná suma pripísaná na účet Ing. X., tento sa o uvedenej skutočnosti dozvedel tak na základe notifikácie z jeho banky, ako aj od samotného U. E., a následne po konzultácii so svojím právnikom, keďže nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu s navrhovateľom 1/, sa rozhodol predmetnú sumu vrátiť navrhovateľovi 1/ a pri vrátení dal podpísať tak navrhovateľovi 1/, ako aj navrhovateľke 2/ potvrdenie o vrátení tejto sumy. Navrhovatelia potom, ako už bolo vyššie uvedené neuniesli dôkazné bremeno ohľadne svojho tvrdenia, že k vráteniu predmetnej sumy po jej vložení na účet Ing. X. už nedošlo a uvedená skutočnosť zostala iba v rovine tvrdení navrhovateľov. Napriek uvedenému však súd dospel k záveru, že k reálnemu poskytnutiu pôžičky zo strany navrhovateľov odporcovi došlo, pričom vychádzal z vymedzenia skutkového stavu deklarovaného odporcom a U. E. (keď navrhovatelia nepreukázali, že k vráteniu predmetných peňažných prostriedkov zo strany Ing. X. nedošlo), a to konkrétne, že odporca bol prítomný pritom, ako dcéra navrhovateľov odovzdávala U. E. sumu 66.000,-eur, a to na Notárskom úrade JUDr. Lehotskej, keď pri tomto odovzdaní bol prítomný tak samotný odporca, ako aj navrhovatelia. Pri takto vymedzenom skutkovom stave si odporca musel byť vedomý toho (s poukazom na vyššie konštatovaný skutkový stav), že navrhovatelia potom, ako im boli predmetné peniaze vrátené zo strany Ing. X., tieto poskytujú U. E. nie titulom plnenia dlhu ich dcéry, ale práve titulom pôžičky. V tomto smere súd poukazuje na to, že udalosti, ktoré sa mali udiať potom, ako bola suma 66.000,-eur zo strany C.. X. navrhovateľom vrátená, nemožno vykladať izolovane od udalostí, ktoré tomuto predchádzali - minimálne od udalostí, ktoré sa stali v ten istý deň cca necelé 3 hodiny predtým, pred pobočkou spoločnosti Z. V. a.s., v Ružomberku, keď súd dospel k záveru, že k vloženiu predmetnej sumy na účet Ing. X. došlo titulom plnenia zo zmluvy o pôžičke. Po vložení

sumy na uvedený účet do jej vrátenia navrhovateľom nedošlo k žiadnej relevantnej podstatnej zmene okolností, ktoré by mohli viesť či už navrhovateľov alebo odporcu k tomu, že by v priebehu takejto krátkej doby zmenili navrhovatelia svoju vôľu a bez ďalšieho sa rozhodli neposkytnúť odporcovi pôžičku, ale plniť dlh ich dcéry. V tejto súvislosti súd opakovane poukazuje na to, že navrhovatelia zháňali finančné prostriedky za účelom poskytnutia pôžičky odporcovi cca 1 týždeň predtým, ako nastali tieto udalosti, pričom k podpísaniu zmlúv o pôžičkách došlo až potom, ako navrhovatelia zozbierali sumu 61.000,-eur, t.j. až dňa 25. resp. 26.07.2011. Je potom absolútne nepravdepodobné, že v priebehu takejto doby zbierali, resp. si požičiavali peniaze za účelom poskytnutia pôžičky odporcovi s tým, že samotní navrhovatelia nemali dostatok finančných prostriedkov na vrátenie predmetných pôžičiek, z ktorých pozostávala suma 61.000,-eur, a tieto chceli vrátiť práve z peňazí, ktoré im následne mal vrátiť odporca v lehote stanovenej v zmluve o pôžičke zo dňa 26.07.2011 a následne bez akéhokoľvek relevantného podnetu, ktorý by mohol zmeniť ich názor, tieto peniaze dali ich dcére, aby uhradila svoj dlh voči U. E.. Týmto by sa nelogicky vystavili nebezpečenstvu, že by nemali z čoho pôžičky, ktoré si zobrali od známych pri zozbieraní sumy 61.000,-eur, vrátiť. Podľa názoru súdu potom odporca tým, že bol prítomný pri odovzdaní predmetnej sumy U. E. a nevykonal žiadny relevantný úkon, ktorý by navrhovateľov utvrdil v tom, že nesúhlasí s ich plnením titulom predmetnej pôžičky, týmto jeho správaním - nečinnosťou, resp. mlčaním, dal jednoznačne najavo, že so splnením pôžičky takýmto spôsobom súhlasí, čím došlo k reálnemu odovzdaniu pôžičky, a to odovzdaním tretej osobe, s ktorou on vyjadril súhlas. V tomto smere súd iba na doplnenie poukazuje na to, že následne odporca dosiahol cieľ, ktorý týmto sledoval - boli mu odovzdané listiny, ktoré mali za následok výmaz záložného práva na jeho nehnuteľnosti. Za takejto skutkovej situácie podľa názoru súdu nemožno mlčanie, resp. nečinnosť odporcu vykladať inak ako prejav vôle vo forme opomenutia. Súdu je zrejmé, že v zmysle ustálenej súdnej praxe možno mlčanie považovať za prejav vôle len vtedy, ak možno s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu s určitou usudzovať, že týmto mlčaním bola prejavovaná vôľa určitého obsahu, pričom pri vyššie vymedzenom skutkovom stave, možno usúdiť, že za takýchto okolností došlo k reálnemu odovzdaniu pôžičky, pričom nie je rozhodné, či navrhovatelia odovzdali predmetnú pôžičku priamo U. E., resp. ich dcére, nakoľko podľa názoru súdu je rozhodná vôľa účastníkov, čo týmto odovzdaním peňazí sledovali, t.j. čo bolo reálnym prejavom ich vôle. Súd potom pri dôslednej aplikácii § 132 O.s.p. vyhodnotiac každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, keď súd starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo včítane toho, čo uviedli účastníci, dospel k záveru, že navrhovatelia reálne na základe vyššie uvedených okolností reálne poskytli odporcovi pôžičku a predmetnú sumu neplnili ich dcére, resp. jej veriteľom. V tomto smere súd poukazuje na to, že v konaní bolo preukázané, že dcéra navrhovateľov mala v rozhodnej dobe viacero dlhov, pričom otázka či splnením sumy 66.000,-eur boli plnené dlhy dcéry navrhovateľov, nebola rozhodná, a vyriešenie tejto otázky bo mohlo mať vplyv iba na ďalšie právne vzťahy medzi odporcom a dcérou navrhovateľov.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikať aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejsť.

Podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Pritom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Z uvedeného zákonného ustanovenia teda vyplýva, že pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma. Táto zmluva môže byť uzavretá aj ústne, resp. aj konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou, obsahom takejto zmluvy je okrem označenia zmluvných strán predovšetkým určenie predmetu pôžičky? z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Uvedená zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), pričom k jej uzavretiu Občiansky zákonník vyžaduje skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Pokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde medzi zmluvnými stranami, právny vzťah z pôžičky nevznikne (k uvedenému porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/325/2009 zo dňa 30.06.2010).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a vykonané dôkazy súd návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovel, keď mal preukázané, že medzi navrhovateľmi v právnom postavení veriteľov, ktorí uzatvárali zmluvu ako manželia a odporcom v právnom postavení dlžníka došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke vo výške 50.000,-eur, ktorú sa odporca zaviazal navrhovateľom vrátiť do 26.10.2011. Pokiaľ ide o vznik predmetného dlžnícko-veriteľského vzťahu, tento vznikol reálnym odovzdaním finančných prostriedkov U. E., a to potom, ako bola suma 66.000,-eur vrátená Ing. X. navrhovateľom. Samotná skutočnosť, že predmetná pôžička nebola odovzdaná k rukám odporcu, resp. poukázaná na jeho účet, podľa názoru súdu nemá za následok, že nedošlo k naplneniu uvedeného reálneho kontraktu, keďže k reálnemu odovzdaniu pôžičky môže dôjsť na základe dohody účastníkov zmluvy aj plnením tretej osoby, t.j. v súdnej veci U. E., ktorý na rozdiel od Ing. X. plnenie prevzal a už navrhovateľom nevrátil. Uskutočnením takéhoto odovzdania je potom splnená podmienka odovzdania predmetu pôžičky dlžníkovi v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že navrhovatelia vystupovali na strane veriteľov ako manželia, súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť žalovanú sumu navrhovateľom spoločne a nerozdielne, keď v konaní nebolo preukázané, že odporca doposiaľ vrátil navrhovateľom predmetnú pôžičku.

Pokiaľ navrhovatelia prostredníctvom svojho právneho zástupcu v konaní po vrátení veci odvolacím súdom tvrdili, že k reálnemu odovzdaniu predmetnej pôžičky došlo už dňa 25.07.2011 vo večerných hodinách v ich dome, a to tým, že po zozbieraní sumy 61.000,-eur sa odporca dostavil do ich domu, predmetné peniaze si prepočítal a nechal ich na stole, a súčasne im ich dal do úschovy s tým, že následne im dá pokyn, čo s tými peniazmi majú robiť, súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania nemožno takéto závery vyvodiť. V konaní bolo preukázané, že navrhovatelia uzatvorili s odporcom zmluvu o pôžičke znejúcu na sumu 50.000,-eur, a to v poradí prvú zmluvu už dňa 25.07.2011, z ktorej jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ požičiava odporcovi sumu 50.000,-eur, pričom z výpovede odporcu síce vyplynulo, že predmetná zmluva mala byť potom, ako ju on podpísal odovzdaná navrhovateľom až potom, ako mu navrhovateľ 1/ odovzdá sumu 50.000,-eur, avšak z ďalších vykonaných dôkazov, ako aj preukázaného správania sa tak navrhovateľov, ako aj odporcu vyplýva, že k naplneniu tejto pôvodnej dohody ohľadne spôsobu plnenia nedošlo, a to z dôvodu, že navrhovatelia sa následne po podpise predmetnej zmluvy rozhodli, že bude vypracovaná nová zmluva, v ktorej už budú uvedení obidvaja navrhovatelia v postavení veriteľov. Navyše samotní navrhovatelia v pôvodnom prvostupňovom konaní vo svojich výpovediach poukázali na to, že odporca od nich peniaze nechcel, a že im mal povedať, že na druhý deň im dá pokyny, čo s uvedenými peniazmi urobiť. Napriek tomu, že navrhovatelia sú laikmi, nemožno z nimi deklarovaneých prejavov vôle, ako aj následného správania vyvodiť, že by k reálnemu plneniu titulom zmluvy o pôžičke došlo už dňa 25.07.2011. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na výpoveď

syna navrhovateľov P. D., ktorému mali navrhovatelia povedať, že navrhovatelia požičali odporcovi sumu 61.000,-eur tým, že vložili peniaze na účet v banke.

Súd priznal navrhovateľom aj úroky z omeškania v uplatnenej výške, keď mal preukázané, že odporca bol povinný vrátiť navrhovateľom predmetnú pôžičku najneskôr do 26.10.2011, a teda dňa 27.10.2011 sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, táto výška zodpovedá § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a teda predstavuje výšku o 8 percentuálnych bodov vyššiu ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania mala výšku 1,5 % ročne).

Pokiaľ odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložil súdu návrh na vykonanie dôkazu, a to prehratím audiozáznamu z rozhovoru medzi sestrou odporcu R. P. a navrhovateľmi, súd s poukazom na to, že navrhovatelia nedali k vyhotoveniu tohto audiozáznamu súhlas, a taktiež nesúhlasili s vykonaním tohto dôkazu na pojednávaní, súd uvedený dôkaz nevykonal.

O trovách konania súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 OSP
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP),

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).